

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

3005

Vragen van de leden **Dibi** en **Klaver** (beiden GroenLinks) aan de ministers van Veiligheid en Justitie en van Sociale Zaken en Werkgelegenheid over *werkgevers die particuliere recherchebureaus inschakelen* (ingezonden 31 mei 2012).

Antwoord van minister **Opstelten** (Veiligheid en Justitie) (ontvangen 12 juli 2012). Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2011–2012, nr. 2843.

Vraag 1, 4, 6

Kent u het bericht dat particuliere recherchebureaus na de vergunningverlening nauwelijks gecontroleerd worden op de naleving van de geldende regels? Zo ja, klopt dit bericht?¹

Vindt u dat de huidige garanties op de naleving van de voor deze branche geldende regels voldoende zijn om dergelijke misstanden te voorkomen? Welke maatregelen neemt u zich voor om dit soort misstanden voortaan te voorkomen?

Antwoord 1, 4, 6

Dit bericht is mij bekend. Na eerdere signalen dat het toezicht op de particuliere recherchebureaus aandacht behoeft is in samenwerking met de politie en de brancheorganisaties in de veiligheidszorg een traject gestart om het repressieve toezicht (de handhaving na de fase van vergunningverlening) te versterken (zie Kamerstukken II, vergaderjaar 2008–2009, 29 279, nr. 93). Dit traject heeft onder meer geresulteerd in het gebruik van een risicoanalyse-instrument door de politie ten behoeve van proactief toezicht in het kader van de Wet particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus.

Specifiek voor het toezicht op de naleving van de Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp) is van belang dat het CBP het onderwerp «arbeid» tot een van zijn speerpunten heeft gemaakt. In samenspraak met politie en CBP onderzoek ik op welke wijze het toezicht op de naleving van de privacyregels door particuliere recherchebureaus kan worden versterkt.

Tot slot draagt ook de branche zelf bij aan het verbeteren van de naleving van de regels, ondermeer door invoering van het keurmerk voor particuliere recherchebureaus. De naleving van de eigen privacygedragscode, die een vertaling is van de Wbp, maakt een essentieel onderdeel uit van dit keurmerk.

¹ «Iedereen mag door het raam kijken», NRC Next, 30 mei 2012.

Vraag 2

Hoeveel vergunningen zijn er inmiddels afgegeven voor particuliere rechercheurs? Hoe vaak per jaar wordt de naleving van de aan deze vergunning verbonden voorschriften gecontroleerd?

Antwoord 2

Per juni 2012 zijn er 436 vergunningen aan particuliere recherchebureaus afgegeven. De frequentie waarmee particuliere recherchebureaus worden gecontroleerd door de politie is ondermeer afhankelijk van de uitkomsten van de door de politie uitgevoerde risicoanalyse (ik verwijs naar mijn antwoord op vraag 1).

Vraag 3

Deelt u de mening dat de in dit bericht genoemde gevallen flagrante inbreuken inhouden op de persoonlijke levenssfeer van werknemers? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 3

Het doen van onderzoek door derden naar gedragingen van werknemers op de werkvloer is niet per definitie onrechtmatig. Als een werknemer van mening is dat zijn werkgever of een door zijn werkgever ingeschakeld particulier recherchebureau zijn persoonlijke levenssfeer heeft geschonden, kan dit worden voorgelegd aan de rechter. Het is niet aan mij maar aan de rechter om in individuele gevallen te beoordelen of de persoonlijke levenssfeer is geschonden.

Vraag 5

Wat vindt u ervan dat particuliere rechercheurs toegang willen tot overheidsdatabases, zoals de gemeentelijke basisadministratie en het kentekenregister?

Antwoord 5

Het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties heeft mij laten weten dat niet-overheidsorganisaties in het algemeen slechts onder strenge voorwaarden gegevens verstrekt krijgen uit de gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens (GBA). Deze voorwaarden zijn opgenomen in de Wet GBA. Het is mij niet bekend dat particuliere rechercheurs recent een verzoek hebben ingediend om gegevens uit de GBA verstrekt te kunnen krijgen. Zo lang particuliere rechercheurs niet aan de in de wet genoemde voorwaarden voldoen, kan er in principe geen sprake van zijn dat zij gegevens verstrekt krijgen uit de GBA.

Het Ministerie van Infrastructuur en Milieu heeft mij laten weten dat in de Wegenverkeerswet 1994 onderscheid wordt gemaakt tussen gevoelige en niet-gevoelige gegevens. Niet-gevoelige gegevens zijn voor iedereen beschikbaar. Gevoelige gegevens zijn beschikbaar voor overheidsdiensten en instanties die specifiek zijn aangewezen in de Regeling gegevensverstrekking kentekenregister 2008. Particuliere rechercheurs zijn in dat kader niet aangewezen en kunnen dus geen gevoelige gegevens ontvangen. Er is geen aanleiding om deze regeling te wijzigen.